

Odcinek nr 6: ¿Cómo es él?

Słowniczek:

él - on

ella - ona

es - jest

la tortilla - tortilla (meksykański wytrawny naleśnik)

de - z

México - Meksyk

Colombia - Kolumbia

fácil - proste

me llamo - nazywam się

llamar - nazywać

exacto - dokładnie

dilo - powiedz to

encantado, encantada - miło mi

¡Hola, Sophia, hola, estudiante!

¡Hola, Olek! ¿Cómo estás?

Estoy bien, gracias. W ogóle mam dla Ciebie nowinę - tak jak przypuszczałem - mój nowy sąsiad chyba jest español.

Wow! Opowiedz mi, como jest él?

Como jest el? Como - jak... Jak jest „el”? Pytasz o literę „l”?

No coś Ty! „Él” z taką lekko pochyloną kreseczką nad „e” oznacza „on”.

Poczekaj, Sophia... Coś mi się tu nie zgadza... Czy „el” nie oznacza przypadkiem „ten”? W sensie... czy to nie jest to minisłówko, które wskazuje na to, czy coś jest męskie, czy żeńskie? Np. „el día”?

Wow! Masz świetną pamięć! Rzeczywiście „el” wskazuje na to, że coś jest męskie.

Jednak „él” z kreseczką nad „e”, czyli tak zwanym akcentem, oznacza „on”.

Hiszpanie, zadbali o to, żebyśmy mogli rozróżnić te słowa!

Rozumiem! Czy to się tak samo wymawia?

Sí, w tym przypadku to jest bardzo krótkie słowo, więc nie ma za bardzo co zmieniać, ale zazwyczaj ta „kreseczka” pokazuje Ci, którą literę powinieneś zaakcentować, czyli mocniej, dłużej wypowiadać.

Okay, czyli „como jest él” - jaki on jest? Pytasz o to, jaki on jest? A jak powiedzieć „jest” po español?

Zaraz Ci powiem! Ahora, estudiante, przypomnijmy, jak powiedzieć: Ja jestem. Ty jesteś.

Yo soy. Tú eres.

¡Perfecto! Él es. „Es” oznacza „jest”.

To tak jak końcówka „eres”. Samo „es”.

Zgadza się. :) Estudiante, ahora powiedz, por favor: On jest Hiszpanem.

Él es español.

Y cómo w takim razie mówi się „ona”?

„Ona” to „ella”.

Ach, czyli tak jak by ktoś krzyczał „e, ja!”

Hahaha, correcto. Pamiętaj jednak, że piszemy e-l-l-a.

Ale zaraz, dlaczego czytasz dwa „L” w „ella” jak „J”?

Zawsze, gdy widzisz podwójne „L” - czytasz je jak polskie „J” np. w palabra Jola. Skojarz to sobie z Majorką, którą po hiszpańsku piszemy „Mallorca”.

O, to ciekawe!

Mówimy también „tortija” (to jest taki naleśnik meksykański) y no „tortilla”.

Estudiante, ahora powiedz, por favor: Ona nie jest Polką.

Ella no es polaca.

Bien, ale powiedz mi w końcu, jaki jest ten Twój nowy sąsiad, como es él?

A więc... jest szczupły, ma ciemne włosy i słyszałem, jak mówił „hola” i „muchas gracias”.

Hmmm, to rzeczywiście może być Hiszpan, ale mógłby być równie dobrze de México, czyli z Meksyku albo de Colombia, czyli...

Kolumbii! Czyli, jeśli chcę powiedzieć, że ktoś jest, z jakiegoś kraju to mówię „de” i dodaję nazwę kraju?

¡Correcto!

Sophia, skoro „h” jest anonimowe, to dlaczego powiedziaś „mehiko”?

Jeśli widzisz x, to wymawia się to jak polskie „h” (ha).

Aha! Czyli pewnie zapisuję to jako „Mexico” (z iksem i c, bo przecież „c” czytam jak polskie „k”).

Dokładnie. :) Estudiante, powiedz, por favor: On jest z Meksyku, a ona jest z Kolumbii.

Él es de México y ella es de Colombia.

Powiedziałem „y”, bo nie wiem, jak jest „a” po español.

Haha. Powiedziałeś to perfecto. „Y”, pisane jako nasz polski „igrek” znaczy zarówno polskie „i”, jak i również „a”.

Y todo jasne! Gracias. :)

**Bien, a więc Twój sąsiad może być w sumie z każdego kraju hiszpańskojęzycznego...
Ahora obudził się we mnie wewnętrzny detektyw, hahah. Estoy muy curiosa....
Rozmawiałeś może z nim?**

Cóż, nie rozmawiałem z nim, bo nie wiem, jak zacząć...

Fácil! „Fácil”, czyli „proste”!

Fácil?

¡Sí, fácil!

Ach i widzę, że warto tu trochę poseplenić, jak przy „graZias”.

Hahaha, dokładnie tak, estudiante, dla lepszego zapamiętania, repite, por favor: Muy fácil.

¡Muy fácil!

Muy bien, fácil, no? A więc wracając do Twojego sąsiada... Załóżmy, że spotkasz go rano na schodach, wtedy powiesz do niego „Buenos días, me llamo Olek”.

Ok, rozumiem większość, ale to o jamie?

„Me llamo Olek” to „nazywam się Olek” i oznacza to samo, co „soy Olek”, czyli „jestem Olek”.

Okay. To chyba zostanę przy „soy Olek”.

Haha. Ale idziesz na łatwiznę. No, ale tak... Español es fácil. :)

Hiszpan jest łatwy?

Haha. No. :) Język hiszpański jest łatwy. Español znaczy zarówno „Hiszpan”, jak i „język hiszpański”.

Rozumiem. „Español es fácil”, czyli „hiszpański jest prosty”!

¡Sí!

„Me llamo” jest trochę bardziej oficjalne. Jeśli nie znasz jeszcze dobrze swojego sąsiada i chcesz być bardzo kulturalny, to lepiej powiedzieć „me llamo”. :)

Okay. To jest jeden wyraz „mejamo”? Czy jak to jest?

No, no. Mamy osobno „me”, a potem „llamo”, tak jak w naszym „nazywam się”.

Czyli „me” to „nazywam”?

Hahaha, akurat w español jest odwrotnie, Hiszpanie mówią dosłownie „się nazywam”. „Llamo” to „nazywam”, a z kolei „me” to „się”, ale tylko, kiedy mówię o samej sobie.

Estudiante, powiedz, por favor: Nazywam się (i powiedz swoje imię).

Me llamo Olek.

¡Muy bien, exacto. „Exacto”, czyli „dokładnie”!

Estudiante, repite, por favor: Dokładnie.

¡Exacto!

No dobra todo rozumiem, to wracając do poprzedniego wątku - yo się przedstawiam, i co później?

Y puedes wtedy también preguntar „¿cómo estás?”.

No tak - jak się masz? Muy dobry pomysł!

Cieszę się, że Ci się podoba! Estudiante, przećwiczmy to! Spotykasz swojego sąsiada español lub española. Dilo... „Dilo”, czyli „powiedz”, jak się przedstawisz?

Buenos días, me llamo Olek, ¿cómo estás?

„Encantada”, czyli „miło mi”, me llamo Sophia, estoy bien y tú?

También bien, muchas gracias.

Widzisz, fácil!

Sí, ale jeszcze raz, co to znaczyło, to n kant...

„Encantada”? To to samo, co nasze „miło mi”, ale dosłownie oznacza „oczarowana”. Hiszpanie zazwyczaj mówią to, kiedy ktoś przedstawia im się po raz pierwszy.

Czyli ja powiedziałbym „encantado”, sí?

¡Exacto! Estudiante, dilo, por favor: Miło mi.

Encantado.

Encantada. Muy bien, znowu muchas palabras hoy! To co, widzimy się później?

¡Sí, gracias Sophia!

De nada. Pamiętaj tylko, żeby uczyć się słówek z naszej listy 1000 najczęściej używanych słówek. To bardzo przyspieszy Twoją naukę, a efekty będą dużo szybsze. To przecież z palabras zbudowany jest język. :) No dobra, to tyle na hoy ¡hasta luego!

¡Hasta luego!